

เปิดรายงานผลการประเมินสถานการณ์ ด้านสิทธิมนุษยชนของไทย ปี ๖๐ (ตอนที่ ๒)

เด็ก สตรี กลุ่มหลากหลายทางเพศ ผู้สูงอายุ คนพิการ กลุ่มชาติพันธุ์ มีพัฒนาการเข้าถึงสิทธิ - ด้านสถานการณ์คามุขย ชายแดนใต้ สิทธิชุมชน ธุรกิจกับสิทธิ และนักปกป้องสิทธิฯ ยังต้องเดินหน้าแก้ไข

มุมมองสิทธิฉบับที่แล้ว ได้นำเสนอรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของไทย ประจำปี ๒๕๖๐ (ตอนที่ ๑) จัดทำโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยเนื้อหาในส่วนแรกว่าด้วยการประเมินสถานการณ์สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งในภาพรวมแม้รัฐบาลจะมีการดำเนินนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศในหลายเรื่อง แต่ก็ยังปรากฏปัญหาความเหลื่อมล้ำและข้อจำกัดของประชาชนในการเข้าถึงสิทธิด้านต่างๆ ที่กล่าวมา สำหรับมุมมองสิทธิฉบับนี้ ขอแนะนำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของไทย ประจำปี ๒๕๖๐ (ตอนที่ ๒) ในส่วนการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนรายกลุ่มบุคคลและรายประเด็น ดังนี้

๑. การประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของบุคคล ๖ กลุ่ม

๑.๑ กลุ่มเด็ก

ประเทศไทยมีประชากรเด็ก (อายุ ๐ - ๑๗ ปี) จำนวน ๑๓.๗๓ ล้านคน โดยคณะกรรมการประจำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) มีข้อห่วงกังวลต่อสถานการณ์เด็กในประเทศไทยเรื่องหลักๆ เช่น ภาวะทุพโภชนาการ การไม่มีกฎหมายกำกับกรโฆษณาผลิตภัณฑ์ทดแทนนมแม่ การปกป้องคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การคุ้มครองเด็กเคลื่อนย้ายและเด็กที่เป็นบุตรของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน โดยในปี ๒๕๖๐ รัฐบาลพยายามดำเนินการต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็กผ่านการแก้ไขกฎหมายหลายฉบับ เช่น พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ อย่างไรก็ตาม ยังพบสถานการณ์ที่รัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา อาทิ ปัญหาสื่อลามกเด็ก และการคุ้มครองเด็กที่เป็นผู้ติดตามแรงงานข้ามชาติ

๑.๒ กลุ่มสตรี

รัฐมีความก้าวหน้าในการปฏิรูปกฎหมายตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) โดยบรรจุหลักการความเสมอภาคทางเพศไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งมีการแก้ไขปรับปรุง

กฎหมายภายในประเทศอีกหลายฉบับ แต่ก็ยังมีข้อท้าทายในประเด็นความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับสตรีมากขึ้น และมาตรการเชิงบริหารที่รัฐนำมาใช้กับองค์กรท้องถิ่นเพื่อป้องกันการคุกคามทางเพศในที่ทำงานยังเป็นเพียงแนวทางอย่างกว้าง ยากที่จะคุ้มครองผู้ที่ถูกละเมิดอย่างมีประสิทธิภาพได้ในทางปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังพบข้อมูลทางสถิติของเด็กหญิงที่แต่งงานก่อนวัยอันควรซึ่งบางส่วนต้องเผชิญกับการหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ การแต่งงานก่อนวัยอันควรนี้ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กหญิงในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษา รัฐจึงควรให้ความสำคัญกับการกำหนดอายุขั้นต่ำที่จะจดทะเบียนสมรสให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล คือ อายุ ๑๘ ปี

อ่านต่อหน้า ๒

มุมมอง

มุมมองสิทธิ

ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

มุมมองสิทธิฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นี้ ยังคงนำเสนอเนื้อหา ส่วนที่สองของรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน ของไทย ประจำปี ๒๕๖๐ จัดทำโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน รายกลุ่มบุคคล ได้แก่ กลุ่มเด็ก กลุ่มสตรี กลุ่มวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนพิการ รวมทั้งกลุ่มชาติพันธุ์ ชนพื้นเมือง คนไร้รัฐ ไร้สัญชาติและประชากรข้ามชาติ และการประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน รายประเด็น ได้แก่ สถานการณ์การข้ามพรมแดน สถานการณ์ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ธุรกิจและสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชนและการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งในภาพรวม แม้รัฐบาลจะมีการดำเนินนโยบายเพื่อแก้ปัญหาและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสิทธิในด้านต่าง ๆ ของประชาชน

จากนั้น ขอนำเสนอสาระเรื่องธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนจากการเสวนา ทางวิชาการเรื่อง “การดำเนินการตามหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วย ธุรกิจและสิทธิมนุษยชน : กรณีสถิติแบบปฏิบัติที่ดีในการเยียวยาและระงับ ข้อพิพาทโดยภาคธุรกิจไทย” เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และ แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเยียวยาและการระงับข้อพิพาทด้านสิทธิมนุษยชน โดยภาคธุรกิจปิดท้ายด้วยข่าวสถานการณ์การเคลื่อนไหวของภาคประชา สังคมเครือข่ายประชาชนเครือข่ายปกป้องสองฝั่งทะเล กระบี่-เทพา ยุติโรงไฟฟ้าถ่านหิน ซึ่งได้รวมตัวกันชุมนุมอดอาหารคัดค้านโรงไฟฟ้าถ่านหิน กระบี่-เทพา นำไปสู่การลงนามในข้อตกลงความร่วมมือระหว่างเครือข่าย ประชาชนและกระทรวงพลังงานเพื่อหาทางออกยุติความขัดแย้งดังกล่าว โดยกรณีนี้เป็นประเด็นสำคัญทางสังคมซึ่งควรร่วมติดตามกันต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประธานกรรมการ : นายวิส ดิงสมิตร
กรรมการ : นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง
นางประกายรัตน์ ตันธีรวงศ์
นางอังคณา นีละไพจิตร
นางเตือนใจ ดีเทศน์
นายชาติชาย สุธงกิจ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขาธิการ : นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ
รองเลขาธิการ : นายบุญเกื้อ สมนึก
นางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์
นายโสพล จริจจิตร

“มุมมองสิทธิ” เป็นจดหมายข่าวของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน การนำข้อความหรือเรื่องราว บางส่วนหรือทั้งหมดไปเผยแพร่โปรดอ้างถึงแหล่งข้อมูล

ขอเชิญผู้สนใจส่งความคิดเห็นและบทความเพื่อเผยแพร่ ข่าวสารด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้เรื่องที่ได้รับการพิจารณาลงพิมพ์ ของสงวนสิทธิในการปรับปรุงข้อความเพื่อความเหมาะสมในการ จัดพิมพ์

บทความ/ข้อความ หรือความคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏ อยู่ในจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ” เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ของผู้เขียน ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

๑.๓ กลุ่มวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศ

สังคมไทยมีพัฒนาการการยอมรับความหลากหลาย ทางเพศเพิ่มมากขึ้น แต่ยังมีปัญหา อุปสรรค อันเป็นผลมาจาก โครงสร้างสังคมและทัศนคติความเข้าใจต่าง ๆ เช่น การผลิตซ้ำ ของสื่อที่แสดงทัศนคติต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ในลักษณะเหมารวมและตีตราจากคนทั่วไป และการกีดกันมิให้

บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเข้าใช้บริการ ในบางสถานที่ โดยในปี ๒๕๖๐ ยังพบช่องว่าง ทางกฎหมายให้เกิดการตีความซึ่งส่งผลต่อ การเลือกปฏิบัติใน พ.ร.บ. ความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งบัญญัติ ให้มีการเลือกปฏิบัติได้ด้วยเหตุผลตาม หลักการทางศาสนา หรือเพื่อความมั่นคง ของประเทศ นอกจากนี้ ยังพบว่า พ.ร.บ. คู่สมรสเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยี

ช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สิทธิเฉพาะกับ สามีภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้นในการมีบุตรโดยไม่ให้ผู้อื่น ตั้งครรภ์แทน ทั้งที่สิทธิในการก่อตั้งครอบครัวไม่ว่าจะจดทะเบียน สมรสกันหรือไม่ย่อมเป็นการกำหนดร่วมกันของสามีภริยาและยัง เป็นการกีดกันสิทธิการสร้างครอบครัวของคู่รักเพศเดียวกันด้วย จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาพัฒนากฎหมายฉบับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

๑.๔ กลุ่มผู้สูงอายุ

แม้ในภาพรวมพบว่า ผู้สูงอายุยังประสบปัญหาด้าน ความมั่นคงทางรายได้ โดยหนึ่งในสามของผู้สูงอายุมีรายได้ต่ำกว่า เส้นความยากจน แต่รัฐก็มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้าน ผู้สูงอายุโดยมีนโยบาย แผนงานระดับชาติ ตลอดจนมาตรการต่างๆ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ เช่น การใช้มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริม การจ้างงานผู้สูงอายุ การแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับมาตรการให้เงิน ช่วยเหลือเพื่อการยังชีพตลอดจนการหาแหล่งเงินเข้ากองทุนผู้สูง

อายุเพื่อให้เงินกู้ยืมในการประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตาม ยังพบสถานการณ์ความรุนแรงและการละเมิดสิทธิต่อผู้สูงอายุตามลำดับ ดังนี้ (๑) ถูกกระทำรุนแรงทางจิตใจ (๒) การทอดทิ้งละเลย ไม่ดูแล หรือให้การดูแลไม่เหมาะสม (๓) ถูกเอาเปรียบทางด้านทรัพย์สิน (๔) ถูกกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกาย และ (๕) การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ดังนั้น รัฐจึงควรมีกลไกการคุ้มครองที่เหมาะสม โดยเฉพาะศักดิ์ศรีหรือคุณค่าความเป็นมนุษย์จะต้องไม่ถูกลดทอนด้วยเหตุจากวัยที่เพิ่มมากขึ้น

๑.๕ กลุ่มคนพิการ

ปี ๒๕๖๐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติ เอื้อการเข้าถึงสิทธิ เสริมสร้างพลังและความเข้าใจต่อคนพิการ โดยรัฐได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา รัฐได้สนับสนุนโรงเรียนต้นแบบซึ่งพัฒนาให้เป็นหน่วยบริการช่วยเหลือนักเรียนพิการ รวมถึงสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการด้านการจ้างงาน รัฐได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนคนพิการที่ประสงค์จะทำงานและประสานสถานประกอบการเพื่อรับแจ้งตำแหน่งงานว่าง และด้านบริการสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ คสช. มีมติแก้ไขคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๕๘/๒๕๕๙ เรื่อง การรับบริการสาธารณสุขของคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม จากเดิมให้คนพิการที่เข้าระบบการจ้างงานต้องใช้สิทธิประกันสังคม แก้ไขเป็นให้สามารถเลือกได้ว่าจะใช้ระบบประกันสังคมหรือระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนพิการมากที่สุด

๑.๖ กลุ่มชาติพันธุ์ ชนพื้นเมือง คนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ และประชากรข้ามชาติ

สังคมไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์มากกว่า ๕๖ กลุ่มรัฐบาลได้พยายามส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มดังกล่าว โดยการพัฒนากฎหมายและนโยบายให้สอดคล้องกันเพื่อแก้ไขปัญหาการไร้รัฐไร้สัญชาติในหลายส่วน เช่น การให้สัญชาติกับบุคคลที่สืบสันดานจากบุพการีที่มีเชื้อสายไทยแต่ไม่ได้สัญชาติไทย หรือเสียสัญชาติไทยโดยผลของกฎหมายอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงเขตแดนเช่นกรณีคนไทยพลัดถิ่น การลดขั้นตอนในการพิจารณาอนุมัติสัญชาติไทย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อจำกัดในกฎหมายและนโยบายของรัฐบางส่วนเกี่ยวกับการพิจารณาสัญชาติและสิทธิในความเป็นพลเมืองของรัฐไทย ทำให้เกิดปัญหาสิทธิของบุคคลในกลุ่มนี้ ได้แก่ (๑) การเป็นคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติจากการขาดเอกสารพิสูจน์ตน การขาดความชัดเจนหรือปัญหาข้อขัดขัดการเพิ่มชื่อในทะเบียนราษฎรและขอมีบัตร

ประจำตัวประชาชน (๒) การเป็นบุคคลไร้รากเหง้าทั้งเหตุจากการกำพร้าบุพการีหรือการถูกทอดทิ้ง (๓) การถูกจำหน่ายหรือการระงับความเคลื่อนไหวรายการบุคคลทางทะเบียนราษฎร (๔) การขาดความชัดเจนของกฎหมาย นโยบาย หรือการปฏิบัติเกี่ยวกับการขอแปลงสัญชาติ (เป็นไทย) สำหรับบุคคลไร้สัญชาติในบางกรณี (เช่น บุคคลผู้ทำคุณประโยชน์) และ (๕) การขาดนิยามความชัดเจนของคำว่า ‘ชนพื้นเมือง’

ในส่วนของ**ประชากรข้ามชาติ** โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มแรงงานข้ามชาติและผู้ติดตาม รัฐบาลมีนโยบายเพื่อส่งเสริมสิทธิและแก้ไขปัญหาแรงงานข้ามชาติหลายประการ เช่น การจัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหารูปแบบการทำงานที่ไม่เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องประมงทะเล รวมถึงการจัดการด้านนโยบายทั้งการพิสูจน์สัญชาติ หรือการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ทำให้สิทธิแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมายมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงไม่ได้เข้าเป็นภาคีสัญญาวาดด้วยการคุ้มครองสิทธิของคนงานอพยพและสมาชิกครอบครัว (ICRMW) และยังพบข้อท้าทายที่ส่งผลต่อสิทธิของแรงงานข้ามชาติ เช่น กระบวนการพิสูจน์สัญชาติซึ่งมีความยากลำบากในการเข้าถึง ปัญหาสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย และปัญหาการเข้าถึงและใช้สิทธิจากระบบหลักประกันสุขภาพ เป็นต้น

๒. การประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนใน ๕ ประเด็นร่วม

๒.๑ สถานการณ์การค้ามนุษย์

การค้ามนุษย์มีหลายรูปแบบ เช่น การค้าประเวณี การบังคับใช้แรงงาน การบังคับเป็นขอทาน และการเปลี่ยนถ่ายอวัยวะ เป็นต้น ในปี ๒๕๖๐ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาจัดระดับให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่สถานการณ์การค้ามนุษย์ต้องจับตามอง หรือ ระดับ Tier 2 Watch List ต่อมาประเทศไทยได้ออกกฎหมายและประกาศหลายฉบับที่ส่งผลให้เกิดการคุ้มครองและป้องกันการค้ามนุษย์ เช่น พ.ร.บ.ปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ร.ก.การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมีคดีที่ศาลพิพากษาลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยแล้ว แต่อย่างไรก็ดี ในบางกรณีพบว่า สิทธิในกระบวนการยุติธรรมไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมขัดกับสนธิสัญญาหลักด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

๒.๒ สถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ปี ๒๕๖๐ มีสถิติเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ โดยรัฐพยายามลดความรุนแรงในพื้นที่ผ่านกระบวนการพูดคุยสันติสุขและการสร้างความเข้าใจในพื้นที่ นอกจากนี้รัฐได้ให้ความช่วยเหลือเยียวยาในด้านทรัพย์สินและการฟื้นฟูจิตใจแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ อย่างไรก็ตาม ยังคงปรากฏสถานการณ์ที่น่าห่วงกังวลในประเด็นสิทธิในกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นประเด็นที่มีจำนวนเรื่องร้องเรียนเข้ามายัง กสม. มากที่สุด โดยมีการกล่าวอ้างว่ามีการกระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในระหว่างที่เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยในคดีความมั่นคงนอกจากนี้ยังมีข้อห่วงกังวลต่อผลกระทบในสิทธิในชีวิตและร่างกายของเด็กและสตรี การมีส่วนร่วมของสตรีในกระบวนการสันติภาพรวมถึงภาวะทุพโภชนาการของเด็กในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพบว่าอัตราของเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ที่มีภาวะผอมแห้งเฉียบพลันในจังหวัดชายแดนภาคใต้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

๒.๓ ธุรกิจและสิทธิมนุษยชน

ปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยมีความมุ่งมั่นและความก้าวหน้าในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากการดำเนินการของภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงเจตจำนงทางการเมืองของนายกรัฐมนตรีในการขับเคลื่อน **‘หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน (UNGPs)’** โดยได้ผลักดันให้รัฐวิสาหกิจไทยนำหลักการ UNGPs ไปปรับใช้ และให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน (NAP) เพื่อให้เกิดการนำหลักการ UNGPs ไปใช้ในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งนี้ แม้ว่ารัฐบาลและธุรกิจส่วนใหญ่จะตื่นตัวเรื่องสิทธิมนุษยชนมากขึ้น แต่ยังคงพบการปฏิบัติที่ไม่เป็นรูปธรรมนัก เช่น การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ยังคงเกิดขึ้นเพียงในกระบวนการทางศาล (Judicial Process) ซึ่งใช้ระยะเวลายาวนานในการต่อสู้ดำเนิน และบังคับคดีเพื่อให้เกิดการเยียวยา ทั้งนี้ กสม. เสนอว่ารัฐควรกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อป้องกันหรือแก้ไขผลกระทบต่างๆ จากการดำเนินธุรกิจ พร้อมทั้งจัดทำมาตรการกำกับดูแลกิจการการลงทุนของผู้ลงทุนไทยทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศเพื่อนบ้าน ให้เคารพต่อหลักการพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชนด้วย

๒.๔ สิทธิชุมชนและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐพยายามดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาประเทศ แต่ในหลายกรณียังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลให้เกิดปัญหา

ความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนและชุมชน โดยมีสถานการณ์สำคัญได้แก่ (๑) การบริหารจัดการพลังงาน โดยการสร้างโรงงานไฟฟ้าถ่านหินในหลายจังหวัด (๒) การบริหารจัดการเหมืองแร่ ซึ่งอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ภายหลังคณะรัฐมนตรีมีมติยุติการทำเหมืองทั่วประเทศหลังจากวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๓) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดินและป่าไม้ สืบเนื่องจากการใช้คำสั่ง คสช. ที่ ๖๔/๒๕๕๗ และที่ ๖๖/๒๕๕๗ และ (๔) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ อันมีผลกระทบต่อสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิในการมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้น ยังพบสถานการณ์ที่เป็นข้อท้าทายในส่วนของ การใช้อำนาจตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจบางพื้นที่ โดยการยกเว้นกระบวนการบังคับใช้กฎหมายหรือผ่อนปรนมาตรฐานในการดำเนินการบางด้าน ซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

๒.๕ กลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงเผชิญกับปัญหาอุปสรรคในการต่อสู้ ปกป้อง เรียกร้องเพื่อสิทธิและเสรีภาพของตนเองและบุคคลอื่นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการได้รับผลกระทบจากการใช้กลไกทางกฎหมายในการฟ้องดำเนินคดีกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหรือการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ขณะเดียวกัน นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังมีแนวโน้มที่จะถูกฟ้องร้องในข้อหาหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณาเพิ่มมากขึ้น โดยหวังผลให้เกิดความหวาดกลัวในการเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะในพื้นที่สื่อออนไลน์ กสม. จึงเสนอให้รัฐบาลดำเนินการศึกษาความเหมาะสมในการมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อระงับการมีส่วนร่วมของสาธารณชน (Strategic Litigation Against Public Participation : SLAPP) เพื่อเป็นกลไกในการปกป้องและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ติดตามสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ตลอดจนสร้างความตระหนักกับหน่วยงานภาครัฐด้านกระบวนการยุติธรรมเพื่อทำความเข้าใจต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ติดตามอ่าน

รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของไทยประจำปี ๒๕๖๐ (ฉบับเต็ม) ได้ที่นี่

เดินหน้าขับเคลื่อน

‘หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน’

การเยียวยาโดยภาคธุรกิจต้องก้าวสู่การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ –
บนโลกใกล้เกลี้ยงผืนผืนผู้ได้รับผลกระทบ

ประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับธุรกิจ มีการปลูกฝังอย่างถาวรในวาระว่าด้วยนโยบายระดับโลก ตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๙๐ ซึ่งมีการขยายตัวของภาคธุรกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไปทั่วโลกอย่างมากในเวลานั้น พัฒนาการเหล่านี้ทำให้สังคมเกิดความตระหนักมากขึ้นถึงผลกระทบของธุรกิจที่มีต่อสิทธิมนุษยชน เช่น การใช้แรงงานบังคับ/แรงงานเด็ก การทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย การขาดสิทธิในการรวมตัวและเจรจาต่อรอง การก่อกวนที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ การทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การค้ามนุษย์ การเอาเปรียบแรงงานข้ามชาติ และการไม่จ้างงานคนพิการ เป็นต้น

ในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๔) องค์การสหประชาชาติ จึงได้รับรอง **“หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน” (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) หรือ “หลักการUNGPs”** ซึ่งมีเนื้อหาระบุถึงหน้าที่ของภาครัฐและความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน ภายใต้หลักการ ๓ ประการ คือ การคุ้มครอง (Protect) การเคารพ (Respect) และการเยียวยา (Remedy) ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวปฏิบัติที่ทุกประเทศทั่วโลกและทุกภาคส่วนสามารถใช้อ้างอิงร่วมกัน เพื่อประกันว่าการประกอบธุรกิจจะตระหนักถึงความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน ดำเนินการอย่างมีความรับผิดชอบ และมีการเยียวยาความเสียหายอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประเทศไทย ได้มีการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในระดับนโยบายเช่นกัน โดยเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนไทยในนาม เครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กประเทศไทย (การรวมตัวของ ๑๕ องค์กรธุรกิจไทย

ที่เป็นสมาชิก UN Global Compact มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมการทำธุรกิจที่เคารพสิทธิมนุษยชน) และภาคีเครือข่าย ผลักดัน **“ปฏิญญาความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนหลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติในประเทศไทย”** ณ ศูนย์ประชุมสหประชาชาติฯ กรุงเทพฯ โดยมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นสักขีพยาน อันเป็นการแสดงเจตนารมณ์ที่สำคัญของภาคีเครือข่ายด้านธุรกิจและสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในการขับเคลื่อนหลักการชี้แนะฯ ดังกล่าวให้เกิดผลทางปฏิบัติในประเทศนับจากนั้นเป็นต้นมา

โดยเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กสม. ได้ร่วมกับ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม เครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กประเทศไทย และผู้แทนไทยในคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ร่วมจัดโครงการเสวนาวิชาการในหัวข้อ **“การดำเนินการตามหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน : กรณีศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการเยียวยาและระงับข้อพิพาทโดยภาคธุรกิจไทย”** ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเยียวยาและการระงับข้อพิพาทด้านสิทธิมนุษยชนโดยภาคธุรกิจ

นายวิส ตังสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กล่าวเปิดการเสวนาว่า ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจากภาคธุรกิจซึ่งมีการร้องเรียนมายัง กสม. ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสิทธิแรงงาน สิทธิชุมชน สิทธิในที่อยู่อาศัย และสิทธิทางสุขภาพ แม้ว่าที่ผ่านมา บริษัทต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยได้ให้ความ

Global Compact
Network Thailand

สำคัญกับแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการที่ดี และความรับผิดชอบต่อธุรกิจต่อสังคม (CSR) แต่กรอบแนวคิดดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน การดำเนินการตามหลักการ UNGPs จึงเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันขับเคลื่อนต่อไปอย่างเป็นรูปธรรม

นางสาว ส. รัตนเมธี พลกล้า ผู้ประสานงานมูลนิธิศูนย์

ข้อมูลชุมชน ผู้แทนภาคประชาสังคม กล่าวว่า จากประสบการณ์การทำงานให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ชุมชนที่ถูกละเมิดสิทธิจากโครงการพัฒนาของรัฐและเอกชน พบว่า เมื่อพูดถึงการเยียวยาความเสียหาย บริษัทมักนึกถึงการชดเชยค่าเสียหายรายบุคคลเท่านั้น แต่ยังไม่ตระหนักถึงการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นความเสียหายร่วมกันของสาธารณะ เช่น กรณีน้ำมันรั่วไหลลงทะเลระยองเมื่อปี ๒๕๕๖ ที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติมิใช่เพียงความเสียหายจากการสูญเสียอาชีพและรายได้ของชาวประมง นอกจากนี้ ตนมองว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายใดที่บังคับให้บริษัทผู้ประกอบการทำตามหลักธรรมาภิบาลหรือ หลักความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่ได้ประกาศไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หลายกิจกรรมที่จัดขึ้นจึงเป็นเพียงการโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น ต่างจากประเทศแถบยุโรปซึ่งมีการออกกฎหมายบังคับให้บริษัทเอกชนมีกลไกภายในเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตน รวมถึงมีกลไกในการเยียวยาความเสียหายก่อนเข้าสู่กระบวนการศาล นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างความก้าวหน้าของความร่วมมือระหว่างประเทศ อันเป็นกลไกความรับผิดชอบต่อสังคมในการลงทุนข้ามพรมแดน ซึ่งทุกบริษัทที่ลงทุนต่างประเทศจะต้องนำมามาตรฐานธรรมาภิบาลที่ใช้ในประเทศตนไปใช้ในประเทศที่ไปดำเนินกิจการด้วยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ จึงหวังว่าภาคธุรกิจไทยจะมีกลไกการเยียวยาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันมิให้เกิดปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ไปถึงจุดนั้นได้เช่นกัน

ดร.มกป้อง คริสตินา รองคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ภาคธุรกิจย่อมมีเป้าหมายของการดำเนินงานคือผลกำไร ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ การดำเนินงานของภาคธุรกิจบางประการไปก่อให้เกิดความขัดแย้งกับหลักสิทธิมนุษยชนและ

ไม่มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โจทย์สำคัญสำหรับประเด็นนี้จึงต้องร่วมกันคิดว่าจะทำอย่างไรที่จะสร้างสมดุลให้กับภาคธุรกิจเพื่อให้ได้ทั้งผลกำไรและมีการดำเนินกิจการที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญอีกประการที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน คือการดำเนินคดีหมิ่นประมาทเพื่อปิดปากในการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ (Strategic Litigation Against Public Participation : SLAPP) อันเป็นกลยุทธ์ที่ภาคธุรกิจมักใช้ปิดปากไม่ให้ผู้ได้รับความเสียหาย หรือ ผู้สื่อข่าวแสดงความคิดเห็นที่ทำให้ธุรกิจเสียหายโดยการฟ้องหมิ่นประมาทเป็นผลให้ความจริงจะไม่ปรากฏ เกิดความเสียหายกับสาธารณะซึ่งเป็นอีกโจทย์ที่ต้องคิดว่าเราจะจัดการกันอย่างไร

ด้านนางประภากรรัตน์ ดันธธรงค์ กรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ นำเสนอแนวทางการเยียวยาผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยระบุว่า กลไกการเยียวยาประการหนึ่งที่มีประสิทธิผลและสามารถบรรเทาปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากภาคธุรกิจได้ คือ กลไกการไกล่เกลี่ย อันเป็นกลไกสำคัญซึ่งหลักการชี้แนะฯ ระบุให้การเจรจาไกล่เกลี่ยนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบเป็นหลัก เป็นกลไกที่ต้องเปิดให้มีการพูดคุย โดยเน้นให้ผู้ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วม มากกว่าที่ภาคธุรกิจจะเป็นผู้กำหนดหรือดำเนินการเยียวยาเพียงฝ่ายเดียว ทั้งนี้ ที่ผ่านมา กสม. ได้มีการนำร่องใช้กลไกเยียวยาวิธีดังกล่าวโดยจัดตั้งและออกกระเปาะศูนย์ไกล่เกลี่ยเรื่องร้องทุกข์ในสำนักงานฯ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางหนึ่งด้วย

**กสม. ร่วมประกาศ ‘วาระแห่งชาติ : สิทธิมนุษยชนร่วมขับเคลื่อน
Thailand 4.0 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน’**

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ **นายวัส ติงสมิตร** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นางฉัตรสุตา จันทร์ดียิ่ง** **นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์** **นางเตือนใจ ดีเทศน์** และ **นายชาติชาย สุธงกิจ** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมงานประกาศ “วาระแห่งชาติ : สิทธิมนุษยชนร่วมขับเคลื่อน Thailand 4.0 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” จัดโดยกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการต่างประเทศ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

**กสม. รับเรื่องร้องเรียนกรณีเครือข่าย ‘We Walk เดินมิตรภาพ’
ขอให้ตรวจสอบการปิดกั้นเสรีภาพการชุมนุมโดยสงบ**

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ตัวแทนเครือข่าย People Go Network เข้ายื่นหนังสือต่อ**นางอังคณา นีละไพจิตร** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ขอให้ตรวจสอบกรณีเจ้าหน้าที่รัฐปิดกั้นเสรีภาพการชุมนุมโดยสงบของเครือข่ายฯ สืบเนื่องจากการจัดกิจกรรม ‘We walk เดินมิตรภาพ’ ซึ่งเป็นการเดินเท้าจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ไปยังจังหวัดขอนแก่น ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อรณรงค์ให้สาธารณชนได้ทราบถึงปัญหาสังคมที่สำคัญของประเทศ

**กสม. ร่วมการประชุม ‘Gender Lens’ ภายใต้กรอบการทำงาน
เรื่องธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ณ ประเทศอินเดีย**

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ **นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะผู้กำกับดูแลงานด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและประธานคณะทำงานว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน เข้าร่วมการประชุม ‘Multi-Stakeholder Asia Consultation on Applying a Gender Lens to the UN Guiding Principles on Business and Human Rights’ ณ มหาวิทยาลัย Ashoka เมือง Sonipat ประเทศอินเดีย ทั้งนี้ การประชุมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Gender Lens จัดโดยคณะทำงานว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ ร่วมกับ Genpact Centre for Women’s Leadership (GCWL) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women)

**ป.ร. กสม. เข้าร่วมการประชุมความร่วมมือระหว่าง
สถาบันสิทธิมนุษยชนระดับโลก ประจำปี ๒๕๖๐**

วันที่ ๒๑ - ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ **นายวัส ติงสมิตร** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมของกรอบพันธมิตรว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับโลก ประจำปี ๒๕๖๑ หรือ ‘GANHRI 2018 Annual Conference’ ณ สำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ในโอกาสนี้ประธาน กสม. ในฐานะประธานกรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEANF) ยังได้เป็นประธานการประชุมร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกและผู้แทนสมาคมป้องกันการทรมาน (APT) เพื่อหารือถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการร่วมระหว่าง SEANF และ APT ในด้านการป้องกันการทรมานด้วย

ปชช. ภาคใต้

ชุมนุมอดอาหารด้านโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่-เทพา

เสนอรัฐบาลยุติโครงการ-ลงนามร่วม

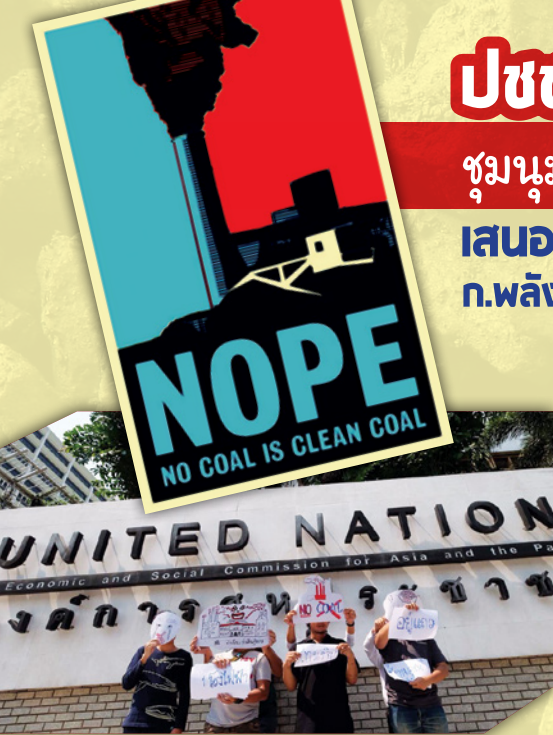
ก.พลังงานจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนสร้าง

วันที่ ๑๒ - ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่บริเวณหน้าสำนักงานองค์การสหประชาชาติ

เครือข่ายประชาชนเครือข่ายปกป้องสองฝั่งทะเล กระบี่-เทพา ยุติโรงไฟฟ้าถ่านหิน

จากพื้นที่ภาคใต้กว่า ๖๐ คน รวมตัวกันชุมนุมคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินจังหวัดกระบี่และโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา จังหวัดสงขลา ด้วยการอดอาหารและเสนอข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล โดยขอให้รัฐบาลยุติโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินทั้งสองโครงการและจัดหาแหล่งพลังงานที่มีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่โดยจะต้องคำนึงถึงการคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ทั้งทะเลชายฝั่ง ปะการัง ป่าไม้ ป่าชายเลน และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ตลอดจนการรักษาสภาพอากาศให้สะอาดบริสุทธิ์สมเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก อย่างไรก็ตามระหว่างการชุมนุมอดอาหารได้มีผู้ชุมนุมหลายรายเป็นลมและถูกนำส่งโรงพยาบาล

กระทั่งวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ได้มีการหารือร่วมกันระหว่างเครือข่ายผู้ชุมนุม ตัวแทนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และกระทรวงพลังงาน โดยได้มีการลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและเครือข่ายฯ เพื่อยุติข้อขัดแย้งของการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินในพื้นที่จังหวัดกระบี่และจังหวัดสงขลา โดยได้กำหนดให้มีการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของโครงการก่อน เป็นผลให้เครือข่ายฯ ยุติการชุมนุม โดยในวันเดียวกัน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้ออกแถลงการณ์แสดงความชื่นชมรัฐบาลที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่จะได้รับผลกระทบจากโครงการดังกล่าว และชื่นชมประชาชนที่ยึดมั่นในเสรีภาพในการชุมนุมโดยสันติและปราศจากอาวุธด้วย

กรุณาส่ง

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตเลขที่ ๙/๒๕๕๒
ปณ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะและบอกรับมูมองสิทธิ ฟรี! ติดต่อ :

สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๘๐๐, ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๐๐ โทรสาร ๐ ๒๑๔๑ ๙๕๗๕

หรืออ่าน มูมองสิทธิ ได้ที่ www.nhrc.or.th